

Vlaams
Parlement

stuk **665** (2010-2011) – Nr. 2
ingediend op 26 oktober 2010 (2010-2011)

Ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur

Amendement

AMENDEMENT Nr. 1

**voorgesteld door de heer Marino Keulen
en de dames Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe**

Een artikel 32/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 32/1. Het tweede en derde lid van artikel 90bis, §7, van het hetzelfde decreet, worden vervangen door wat volgt:

“Om sociale redenen en redenen van algemeen belang worden uitzonderingen op de in §2 bedoelde compensatieverplichtingen toegestaan. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder deze uitzonderingen worden verleend.”.

VERANTWOORDING

Artikel 90bis, §2, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, zoals gewijzigd, voert een compensatieverplichting in voor ontbossing. Aan deze verplichting kan voldaan worden in natura of via een storting van een bosbehoudsbijdrage. Deze compensatieverplichting is van toepassing op alle in §1 van dit artikel vermelde gevallen, waaronder ook ontbossing met het oog op werken van algemeen belang.

Paragraaf 7 van hetzelfde artikel voert de mogelijkheid in om vrijstelling op deze compensatieplicht te verlenen omwille van sociale redenen, maar enkel met het oog op woningbouw in zones met bestemming woongebied of in zones die volgens de geldende ruimtelijke planning gelijk te stellen zijn met de bestemming woongebied. Werken van algemeen belang moeten, conform dit artikel, te allen tijde en ongeacht de bestemming, worden gecompenseerd.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 2001 tot uitvoering van dit artikel beperkt inderdaad in haar artikel 17 deze vrijstelling tot vijf are indien de ontbossing uitgevoerd wordt in het licht van woningbouw en dan nog op percelen kleiner dan 12 are. Deze vrijstelling kan slechts eenmaal door dezelfde eigenaar worden bekomen.

Tot zover de bestaande regelgeving ter zake.

De verplichting die in het Bosdecreet werd ingeschreven waarbij compensatie altijd verplicht is bij werken van algemeen belang, levert echter problemen op voor instellingen die zich op het terrein van welzijnswerk bewegen zoals ziekenhuizen, bejaardeninstellingen, opvangtehuizen, instellingen voor gehandicapten enzovoort. Dit soort activiteiten wordt veelal gefinancierd met overheidssubsidies, maar ook met middelen die dikwijls met veel moeite moeten worden ingezameld. Veelal wordt het werk in deze sector ook verricht door vrijwilligers en oprecht sociaal geëngageerde mensen, waarbij elke euro tweemaal wordt omgedraaid vooraleer hij wordt uitgegeven. Het betalen van de boscompensatie wordt in deze sector dan ook als bijzonder onrechtvaardig ervaren.

Een praktijkvoorbeeld kan dat aantonen. Voor het bouwen van aangepaste woningen voor zestien zwaar gehandicapten in een zone voor openbaar nut – een project dat gelijkvloers wordt uitgevoerd wegens de moeilijkheden die deze mensen hebben om zich te verplaatsen – moet 3500 m² bos worden gekapt. De verschuldigde compensatie bedraagt 7000 euro: meerkosten die men extra met giften moet inzamelen, niet voor de opvang van gehandicapten, maar voor het herplanten van bomen. Dit kan niet de bedoeling zijn geweest van de invoering van artikel 90bis van het Bosdecreet.

De vrijstelling van de compensatieverplichting zoals opgenomen in §7 van dit artikel kan enkel om sociale redenen gegeven worden. Dit zou kunnen volstaan, als dat artikel dit niet zou beperken tot de woningbouw in zones met bestemming woongebied. Bovendien wordt dan nog eens expliciet gesteld dat werken van algemeen belang altijd moeten voldoen aan de compensatieplicht.

Dit amendement stelt dan ook voor om die laatste verplichting te schrappen en ook de beperking bij de sociale redenen weg te laten. Op die wijze krijgt de Vlaamse Regering via een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 2001 meer bewegingsvrijheid om uitzonderingen op de compensatieverplichting toe te staan voor instellingen ten bate van het algemeen belang.

